

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/416/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211215216
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2211215216.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., A. A. XXX/XX, zastúpený: JUDr. D. D., bytom K., G. XX, proti žalovanému: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., M. X. XX/X, zastúpený advokátkou: Mgr. Silvia Kaveschánová, so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 104, o určenie vlastníckeho práva, o zaplatenie 3.500 eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/220/2011 - 143 zo dňa 24. júla 2013 v časti, v ktorej súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.500 eur s príslušenstvom a v závislom výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v časti, v ktorej súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.500 eur s príslušenstvom a v závislom výroku o náhrade trov konania, r u š í a vec sa mu v zrušenej časti v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.500 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 09.06.2009 do zaplatenia a trovy konania v sume 210 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie o určenie vlastníctva zastavil po späťvzati návrhu v tejto časti žalobcom na pojednávaní 17.04.2013 (č.l. 108). Po právnej stránke rozsudok odôvodnil § 588, § 591, § 31 ods. 1, 4, § 724, § 559 ods. 1, 2, § 562, § 517 OZ. Skutkovo tým, že vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba o doplatenie kúpnej ceny bola podaná dôvodne. V konaní mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá platne kúpna zmluva, predmetom ktorej bol spoluvlastnícky podiel žalobcu na nehnuteľnosti, za ktorú mal žalovaný žalobcovi zaplatiť kúpnu cenu 5.000 eur. Z tejto kúpnej ceny preukázateľne na základe tvrdenia žalobcu žalovaný zaplatil 1.500 eur. Bolo súdu síce preukázané, že aj zvyšok kúpnej ceny 3.500 eur žalovaný vyplatil, ale do rúk brata žalobcu, A. D., odovzdanie tejto sumy v časti 3.500 eur zo strany A. D. žalobcovi však už preukázané nebolo, napriek tvrdeniu svedka. Svedecká výpoveď A. D. má nízku dôkaznú silu, mohla byť ovplyvnená prebiehajúcim trestným stíhaním. V zmysle zmluvy mal žalovaný kúpnu cenu uhradiť v deň podpísania zmluvy. V zmluve nie je uvedená žiadna zmienka o tom, že plnenie zo strany kupujúceho (žalovaného) na vyplatenie kúpnej ceny v podiele prináležiacom žalobcovi mal prevziať brat žalobcu A. D.. Brat žalobcu nemal od žalobcu vystavené plnomocenstvo, ani žiadne potvrdenie na prevzatie peňazí za žalobcu a preto pokiaľ žalovaný vyplatil kúpnu cenu na podiele žalobcu bratovi žalobcu, nespĺnil si svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu voči žalobcovi riadne a včas. Súdu totiž nebolo ani preukázané, že by medzi žalobcom a jeho bratom, vypočutým svedkom A. D. došlo k uzavretiu príkaznej zmluvy, v zmysle ktorej by brat žalobcu mal vybaviť všetky záležitosti súvisiace s predajom nehnuteľností. Existencii príkaznej zmluvy nenasvedčuje ani skutočnosť, že žalobca podpisoval kúpne zmluvy sám. Na základe uvedeného, keďže bolo súdu preukázané, že žalovaný nezaplatil do rúk žalobcu kúpnu cenu v časti 3.500 eur, súd žalobe vyhovel a žalovaného k doplateniu kúpnej ceny zaviazal. Zároveň zaviazal žalovaného k zaplateniu úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po podpísaní kúpnej zmluvy, ktorým dňom sa nevyplatením kúpnej ceny žalovaný preukázateľne do omeškania dostal. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil v zákonom prípustnej výške. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a

priznal žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov vzniknutých mu zaplatením súdneho poplatku 210 eur. Súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania uplatnených na cestovnom osobnom motorovom vozidlom vyčíslenou sumou celkom 137,14 eur za účasť na piatich pojednávaniach, z dôvodu že v zmysle ustanovení spravovacieho poriadku má účastník aj ďalšia osoba zúčastnená na pojednávaní (nie advokát) nárok na náhradu cestovného ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), d), f) O.s.p.. Žalovaný v odvolaní uviedol, že je nesporné, že medzi účastníkmi a svedkom A. D. bola podpísaná zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti dňa 08.06.2009, kde sa žalovaný zaviazal vyplatiť kúpnu cenu každému z predávajúcich vo výške 5.000 eur. Tieto peňažné prostriedky spolu v sume 10.000 eur aj skutočne vyplatil svedkovi A. D., na základe jeho tvrdenia, že pri tom vystupuje aj za svojho brata D., navrhovateľa. Ako vyplýva z tvrdenia žalobcu, svedok A. D. však navrhovateľovi vyplatil iba čiastkou 1.500 eur titulom kúpnej ceny. Sporná ostala suma 3.500 eur a síce v tom, že táto údajne nebola svedkom A. D. vyplatená žalobcovi. Toto tvrdenie žalobcu popiera vo svojej svedeckej výpovedi svedok A. D., ktorý tvrdí, že žalobcovi vyplatil celú sumu 5.000 eur. Prvostupňový súd vyhodnotil svedeckú výpoveď svedka A. D. ako nedôveryhodnú a to z dôvodu prebiehajúceho trestného stíhania. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti ide o trestnú vec ešte právoplatne neskončenú a teda akýmkoľvek spôsobom vyjadrovať sa k otázke viny svedka A. D. prvostupňovému súdu nenáleží. Žalobca popiera, že by súhlasil s tým, aby v tejto veci za neho akékoľvek úkony vykonával svedok A. D.. S takýmto konštatovaním sa stotožnil aj prvostupňový súd, s tým odôvodnením, že aj kúpnu zmluvu podpisoval žalobca sám vo svojom mene. Prvostupňový súd tu evidentne dospel k nesprávnym záverom, pretože zo všetkých výpovedí (účastníkov a svedkov) je zrejmé, že na žiadnom osobnom rokovaní so žalovaným sa žalobca nikdy nezúčastnil, nijakým spôsobom sa nevyjadroval ani k výške kúpnej ceny ani ostatným náležitostiam a dojednaniám v kúpnej zmluve. Kúpnu zmluvu síce podpísal sám žalobca, avšak ním podpísané rovnopisy predkladal na podpis žalobcovi práve svedok A. D.. A. D. so žalovaným aj dohodli kúpnu cenu a ostatné podrobnosti. Otázka kúpnej ceny žalobcu začala zaujímať až po nejakom čase, keď sa mu podľa jeho vlastných slov zdala suma 1.500 eur, ktoré mu mal vyplatiť jeho brat, svedok A. D. nízka. Aj v tomto prípade sa s údajnou žiadosťou o výplatu kúpnej ceny obrátil na svojho brata, ktorého podľa vlastných slov ničím nepoveril, napriek tomu od neho sumu 1.500 eur ako sám uvádza, prevzal práve titulom kúpnej ceny. Taktiež, čo sa týka zvyšku kúpnej ceny, ktorú podľa svojich slov žalobca neobdržal aj s týmto sa obrátil na žalovaného až vo februári nasledujúceho roku, kedy ho navštívil spoločne so svojou manželkou U. D. E.. Naopak, svedok A. D. na pojednávaní dňa 18.03.2013 vypovedal, že žalobca sa o kúpnej cene dozvedel od neho a túto dokonca dostal od neho vyplatenú pri podpise tejto zmluvy u notárky. Taktiež poukázal na to, že takýchto obchodov spolu realizovali viac, že žalobca sa začal domáhať údajného nevyplatenia časti kúpnych cien až po roku od ich predaja. Prvostupňový súd si do súdneho spisu zadovážil časť z trestného spisu vedeného na OR PZ Dunajská Streda pod ČVS ORP-700/OEK-DS-2010, kde toho času je podaná obžaloba na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 4T 50/2013. Z časti z výpovede žalobcu v tomto trestnom konaní ako poškodeného zo dňa 19.11.2010 je zrejmé, že výšku spôsobenej škody si žalobca uplatnil v sume 31.854 eur, kde sa jedná aj o skutok, ktorý je predmetom tohto súdneho konania. Na pojednávaní dňa 10.10.2012 zástupca žalobcu uviedol, že trestné konanie inicioval žalobca voči O. I. a A. D.. V tomto konaní bolo vznesené obvinenie voči A. D.. Ide o trestný čin z sprenevery a žalobca si uplatnil v trestnom konaní aj náhradu škody. Podľa žalovaného musí byť ale žalobca úspešný v tomto konaní a následne si žalobca v trestnom konaní nebude uplatňovať náhradu škody. Prvostupňový súd sa ďalej pri svojom rozhodnutí otázkou uplatnenia náhrady škody poškodeným v prebiehajúcom trestnom konaní vôbec nezaoberal. Súd mal správne konanie za takýchto okolností zastaviť pre prekážku litispendencie. Čo sa týka oprávnenia na vykonávanie úkonov v súvislosti s predajom nehnuteľnosti (zabezpečenie podpisu kúpnej zmluvy), z priebehu dohodovania obsahu kúpnej zmluvy i jej uzavretia je zrejmé, že medzi žalobcom a svedkom A. D. nesporne oprávnenie A. D. udelené žalobcom k zriaďovaniu záležitosti jestvovalo. O tom, či bolo žalobcom udelené plnomocenstvo A. D. nerozhoduje formálne označenie právneho úkonu slovom plnomocenstvo, ale skutočný obsah vôle konajúcich subjektov. A aj keď žalobca existenciu akéhokoľvek splnomocnenia popiera, jeho existenciu potvrdil svedok A. D. a vyplýva aj z faktických úkonov bratov D. pred i pri uzatváraní zmluvy. Nie je možné súhlasiť s odôvodnením súdu prvého stupňa, že absencia takéhoto poverenia je potvrdená práve tým, že žalobca sám podpisoval kúpne zmluvy. To, že žalobca sám podpisoval kúpnu zmluvu neznamená, že nepoveril svojho brata vybavením inej záležitosti (pred uzatvorením zmluvy s kupujúcim vo veci predaja predmetnej nehnuteľnosti pri úkone smerujúcom k jej uzatvoreniu, zabezpečení jej uzavretia).

Aj žalobca uviedol, že A. D. mu doniesol zmluvy na podpis, rovnopis nežiadal a všetky rovnopisy mu odovzdal s tým, že tieto nesie kupujúcemu na podpis, svedčí o tom, že medzi žalobcom a svedkom A. D. bola takáto dohoda. Či po uzavretí kúpnej zmluvy následne došlo k povereniu svedka A. D. aj k prevzatíu kúpnej ceny pre žalobcu, už prvostupňový súd osobitne neskúmal, nakoľko sa zaoberal iba prípadnou existenciou písomného plnomocenstva na prevzatie kúpnej ceny. Nevzal pritom do úvahy ani skutočnosť, prečo sa žalobca domáhal kúpnej ceny od svedka A. D. a až následne od kupujúceho ani tým, prečo prijal bez ďalšieho od svedka A. D. sumu 1.500 eur ako kúpnu cenu za nehnuteľnosti. Prevzatím kúpnej ceny sa svedok A. D. dopustil tzv. excesu, t.j. prekročenia svojho oprávnenia (ktoré mu bolo udelené na činnosť pred uzavretím kúpnej zmluvy), o ktorom prekročení však žalovaný nevedel, a teda prvostupňový súd mal aplikovať na túto situáciu ustanovenie § 33 ods. 1 OZ. Ako vyplýva z genézy listinných dôkazov založených v spise, žalobca bezpochyby nevyjadril svoj nesúhlas s prekročením oprávnenia z plnomocenstva (prevzatie kúpnej ceny svedkom A. D. bez zbytočného odkladu) potom, čo sa o prekročení oprávnenia dozvedel a teda platí, že takéto prekročenie schválil. V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa konštatuje, že nebolo preukázané napriek výpovedi svedka A. D., že by k odovzdaniu aj čiastky 3.500 eur došlo. Taktiež prvostupňový súd konštatuje, že sa nepodarilo preukázať, že by žalobcom a jeho bratom došlo k uzavretiu príkaznej zmluvy. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, súd opomenul, kto z účastníkov v danom prípade znáša dôkazné bremeno a akého tvrdenia sa toto jeho dôkazné bremeno týka. Faktom je, že práve žalobcovi sa nepodarilo uniesť dôkazné bremeno, že žiadna príkazná zmluva uzavretá nebola, hoci to bolo jeho povinnosťou a predpokladom úspechu v spore. Žalovaného v tomto konaní zaťažuje dôkazné bremeno úhrady kúpnej ceny, ktoré na rozdiel od žalobcu uniesol v celom rozsahu aj na základe výpovede svedkov O. I. a A. D., nakoľko pri správnom vyhodnotení dôkazov musel prvostupňový súd dospieť k záveru, že svedok A. D. plnomocenstvom na zariadenie uzavretia kúpnej zmluvy disponoval. Prvostupňový súd mal vec správne posúdiť podľa § 33 ods. 1 OZ a žalobu zamietnuť. Žalovaný tiež namietal, že mu nebola priznaná náhrada trov prvostupňového konania. Z hore uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil (pre prekážku litispendencie), alebo aby zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania, alebo, aby napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec obsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., po tom, čo zistil, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predmetom sporu a aj odvolacieho konania ostal (po späťvzatí návrhu v časti o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam) nárok žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny za predaný spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, pozemkoch, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 08.06.2009, na základe ktorej žalobca a jeho brat A. D. (v konaní vypočutý ako svedok), ako podielovní spoluvlastníci predali žalovanému svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 7/32 (každý z nich) na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX k. ú. K. spolu za 10.000 eur. Žalobca tvrdil, že svedok, jeho brat mu odovzdal len časť kúpnej ceny 1.500 eur, preto sa zvyšku kúpnej ceny pripadajúcej na jeho spoluvlastnícky podiel 3.500 eur domáhal od žalovaného. Žalovaný zhodne so svedkom A. D. tvrdili, že žalovaný odovzdal celú kúpnu cenu za nadobudnuté pozemky 10.000 eur A. D. pri podpise zmluvy. Svedok A. D. tiež tvrdil, že žalobcovi zaplatil 5.000 eur vopred, pred podpísaním zmluvy žalobcom, z vlastných prostriedkov (inak by žalobca zmluvu nepodpísal) a následne, po podpise kúpnej zmluvy žalovaným prevzal celú kúpnu cenu 10.000 eur od žalovaného. Žalobca a žalovaný sa pred uzavretím zmluvy nestretli, nájdenie kupujúceho, vypracovanie kúpnej zmluvy zabezpečoval svedok A. D.. Doklad o tom, že žalobcovi zaplatil 5.000 eur svedok nemá, lebo žalobca je jeho bratom a v čase uzatvorenia zmluvy boli vzťahy medzi nimi dobré, nemal dôvod na to, aby mu odovzdával peniaze oproti podpisu.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovaný dlžnú sumu nezaplatil riadne a včas, pretože nepreukázal, že kúpnu cenu zaplatil žalobcovi ako predávajúcemu, súd tiež nezistil, že by medzi žalobcom a svedkom (A. D.) bola uzavretá plná moc na prevzatie peňazí (kúpnej ceny), resp. bola uzavretá príkazná zmluva, žalovaný preto nemal dôvod zaplatiť kúpnu cenu svedkovi a nezbavuje ho to

povinnosti zaplatiť kúpnu cenu žalobcovi, preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť 3.500 eur žalobcovi, pri posudzovaní nároku žalobcu súd vychádzal z ustanovení § 31, 724, 562, 588 Občianskeho zákonníka.

Inými právnymi dôvodmi, ktorými by súd posúdil nárok žalobcu sa súd nezaoberal. Je pravdou, že žalobca (ale hlavne žalovaný) na iné relevantné právne dôvody ani nepoukazovali, ale správne právne posúdenie veci je povinnosťou súdu, účastník konania nemá povinnosť či už v žalobe, vyjadrení, alebo výpovedi uvádzať ustanovenia zákonov, na základe ktorých sa svojho nároku domáha, resp. na základe ktorých ustanovení zákona bráni svoje právo.

Súdom prvého stupňa ostal nepovšimnutý fakt, že predávajúcimi v kúpnej zmluve boli dvaja podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti, žalobca a jeho brat A. D. (vypočutý ako svedok), pričom ich spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam je ideálne, každý z nich je spoluvlastníkom pozemkov v podieli 7/32. S ich spoluvlastníckym právom k nehnuteľnosti súvisí ich právo disponovať s vecou, predat' ju a z právnych úkonov zo spoločnej veci sú oprávnení a povinní spoluvlastníci spoločne a nerozdielne (§ 139 ods. 1 OZ). V prípade, ak vystupujú na strane predávajúcich, a kupujúci im má zaplatiť kúpnu cenu, ide o tzv. aktívnu solidaritu, ktorá spočíva v tom, že ak je daných viac solidárnych veriteľov, každý z nich môže od dlžníka požadovať celé plnenie. Ak je dlžník zaviazaný k rovnakému plneniu niekoľkým veriteľom, ktorí sú podľa zákona, podľa rozhodnutia súdu, alebo podľa zmluvy voči niekomu oprávnení spoločne a nerozdielne, môže ktorýkoľvek z veriteľov žiadať celé plnenie a dlžník je povinný splniť v celom rozsahu tomu, kto o plnenie požiada ako prvý (§ 513 OZ). V prejednávanej veci by mohlo ísť o rovnaké plnenie niekoľkým veriteľom podľa zákona práve s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 OZ. V danom prípade bola uzavretá len jedna kúpna zmluva, hoci sa týkala dvoch predávajúcich a podľa čl. 4.3 kúpnej zmluvy kupujúci bol povinný zaplatiť kúpnu cenu predávajúcim, bez bližšieho určenia ktorému z nich akú sumu peňazí. Zo znenia čl. 4.1. a 4.2 zmluvy, že predávajúci 1. a predávajúci 2. predáva spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach každý z nich za kúpnu cenu 5.000 eur nevyplýva žiadny spôsob vyplatenia dohodnutej kúpnej ceny. V zmluve nie je dohodnuté ani platobné miesto (§ 567 OZ), z ktorého by bolo zrejmé, že kupujúci nie je oprávnený poskytnúť plnenie jednému z predávajúcich.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude pokračovať v konaní. V spise sa nachádza dôkaz na čl. 31, výdavkový pokladničný doklad, z ktorého by malo vyplývať, že A. D. prevzal od žalovaného 10.000 eur 08.06.2009 za predané pozemky. Aj keď súd tento dôkaz vykonal, žiadnym spôsobom ho nevyhodnotil, pričom výpoveď svedka hodnotil ako nedôveryhodnú (vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie). Bude potrebné opätovne vypočuť žalovaného a svedka A. D. k okolnostiam podpísania výdavkového pokladničného dokladu (kto ho vypísal, či ho podpísal svedok a kedy a pod.) Súd zistí v trestnej veci vedenej voči A. D., v akom štádiu je vec a či nebolo preukázané, že by zo strany A. D. došlo k zaplateniu dlžnej sumy žalobcovi. Po doplnenom dokazovaní posúdi vzhľadom na vykonané dokazovanie, či podľa § 513, 514 a 515 nevznikla na strane predávajúcich aktívna solidarita a či zaplatením celej kúpnej ceny A. D. nedošlo k splneniu záväzku. Len v prípade, ak súd prvého stupňa k takému záveru nedospeje, resp. žalovaný nepreukáže iný dôvod, pre ktorý by nemal byť zaviazaný na plnenie, súd zaviazá žalovaného na dopltenie kúpnej ceny v žiadanej výške. Nie je správny právny názor žalovaného, že žalobca (do rozhodnutia súdu prvého stupňa) nepreukázal, že príkazná zmluva nebola uzavretá, pretože účastník konania nemôže nikdy preukázať negatívnu skutočnosť. Žalobcovi stačilo jeho tvrdenie, že kúpna cena mu nebola zaplatená. Skutočnosť, že mu ju žalovaný zaplatil, musel preukazovať žalovaný, na ňom bolo dôkazné bremeno. Žalovaný musel preukazovať, z akého konania vyplýva (keďže písomná zmluva neexistuje), že bola uzavretá zmluva (akákoľvek), ktorá by žalovaného oprávňovala zaplatiť kúpnu cenu inej osobe ako predávajúcemu. Rovnako nemožno súhlasiť s právnym názorom žalovaného, že konanie je možné zastaviť pre prekážku už začatého konania (trestného) a to z dôvodu, že nejde o totožné veci. Žalobca sa nároku v oboch konaniach nedomáha voči tej istej osobe a ani z tých istých dôvodov.

Na záver je potrebné uviesť, že rozhodnutie vo veci samej odvolacím súdom by za tohto stavu veci v celom rozsahu nahrádzalo prvostupňové rozhodnutie, čím by bolo účastníkom odoprené právo namietat správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu, ku ktorým by dospel právnym posúdením skutkových zistení z hľadiska tých rozhodujúcich skutočností, ktoré považoval za významné na rozdiel od prvostupňového súdu, ktorý sa nimi buď dostatočne náležite nezaoberal alebo opomenul vôbec zaoberať. Posúdenie podstaty veci v rámci dvojinštančného súdneho konania je však súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti konania je možné urobiť zadosť iba zrušujúcim (kasačným) rozhodnutím.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.